

«Escombres»

D'escombres n'hi ha de moltes menes: les de bruc (en desús), les de boga amb mànec de canya, les mecàniques, les més modernes mig de plàstic, que abans es trenquen que no es gasten, i les escombres de les marxes i de les carreres ciclistes que tenen la particularitat de ser del gènere masculí, doncs tothom les coneix per «els Escombres».

És una funció molt coneguda ja que quan algú em pregunta:

—Tu amb qui la vas fer la marxa?

—Amb els Escombres —els responc.

I tothom sap de què va. Amb els de la cua. Amb els que tanquen la desordenada processó.

He observat, i en puc donar fe, que els Escombres són molt considerats a la marxa Matagalls-Granollers. Ja se'ls assigna la responsabilitat primera de ser els que donen la sortida als marxaires al cim de Matagalls. Puntualment, a les vuit del matí.

Tot l'horari de la jornada dependrà d'ells. I l'Organització confia plenament en ells, sap segur que hi seran. I això que sempre hi pugen el dia abans. Us imagineu que un any no hi fossin a donar la sortida? Que els marxadors a l'arribar a Matagalls no trobessin ningú que els validés la sortida? Quin debut tan anàrquic!

Els Escombres són els darrers en deixar el cim de partida. I tenen potestat per no donar sortida vàlida a un marxaire que arribi excessivament tard a dalt.

I van marxant sempre els darrers. I quan atrapen a un caminant que romanseja tenen poder per dir-li: —O t'afanyes o plegues!— I si el fan plegar, la decisió és inapel·lable.

I donen llibertat als Controls per abandonar el seu punt i als dels punts d'assistència del caldo o de l'esmorzar i altres els autoritzen a recollir la parada i marxar. Sempre són benvinguts els Escombres en aquests punts!

I fan l'escombra de debò: jo he vist omplir vàries motxilles de plàstics, cartolines indicadores, estaques, deixalles... per deixar el camí tan net i intocat com abans de passar-hi el primer marxador.

I ajuden als que tenen pana: des de donar-los moral per arribar, fins localitzar algun vehicle que els carregui o auxiliï.

Els Escombres donen novetats als dirigents de la marxa i la seva veu és seriosament escoltada fins i tot pels destacaments de la Creu Roja, els municipals de Cànoves o de Corró o algun altre que sempre es despenja pel camí. Tothom els escolta com gent de prosàpia i confiança.

L'Organització sap positivament que l'escombra sempre arriba a bon terme. Que no necessitarà auxili. Encara que es faci de nit, encara que faci mal temps. Que quan trepitji el carrer de Corró tot es pot donar per acabat i que tots els marxaires són arribats ja sigui a peu, ja sigui en cotxe.

L'arribada dels Escombres al local social és celebrada sempre amb alegria, doncs significa el definitiu «ite, missa est» de la llarga i laboriosa jornada.

Josep Gargallo i Costa
(habitualment el darrer marxador)